ಪ್ರೊ|| ಎಂ. ಪ್ರಸನ್ನಕುಮಾರ್*

ಕಳಲೆ ಮನೆತನದ ವೀರಶೈವ ದಳವಾಯಿ ನಂಜರಾಜನ ಒಂದು ಬ್ರಹ್ಮದೇಯ

ಮೈಸೂರಿನ ದಳವಾಯಿ ನಂಜರಾಜನು ವೀರರಾಜನ ಮಗ ಮತ್ತು ದಳವಾಯಿ ದೇವರಾಜನ ತಮ್ಮ. ಆತನು ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೭೩೪ ರಿಂದ ೧೭೩೯ರ ವರೆಗೆ ಅಣ್ಣನ ಸಹಾಯಕನಾಗಿದ್ದು ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೭೩೯ ರಿಂದ ೧೭೫೭ರ ವರೆಗೆ ಸರ್ವಾಧಿಕಾರಿಯೂ ಕಿರಿಯ ದಳವಾಯಿಯೂ ಆಗಿದ್ದನು. ಕನ್ನಂಬಾಡಿಯ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ವೆಂಕಟಪತಯ್ಯನು ಅವನ ಪ್ರಧಾನಿಯಾಗಿದ್ದನು.[1]

ಕರಾಚೂರಿ ನಂಜಜರಾಜನೆಂದೇ ಅಡ್ಡ ಹೆಸರು ಪಡೆದಿದ್ದ ನಂಜರಾಜನು ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷಿಯೂ, ಸಂಚುಗಾರನೂ ಆಗಿದ್ದನು. ತನ್ನ ಅಣ್ಣನ ಮತ್ತು ದಾಯಾದಿಯಾಗಿದ್ದ ನಂಜರಾಜನ (ಬಸವರಾಜನ ಮಗ) ಜೊತೆ ಸೇರಿಕೊಂಡು ಅರಸನೆಯ ಚಾಮರಾಜನನ್ನು ಪದಚ್ಯುತಿಗೊಳಿಸುವ ಹಾಗೂ ಒಂದು ಮಗುವನ್ನು ಕೃಷ್ಣರಾಜ ಒಡೆಯರೆಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೭೩೪ರ ಜೂನ್ ೧೫ರಂದು ಪಟ್ಟಕ್ಕೇರಿಸಿ ಆಡಳಿತಾಧಿಕಾರವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅಪಹರಿಸುವ ಒಳಸಂಚಿನಲ್ಲಿ ಸೇರಿಕೊಂಡಿದ್ದನೆಂದು ಇತಿಹಾಸಕಾರರಾದ ಹಯವದನರಾಯರು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಡುತ್ತಾರೆ.[2] ಸರ್ವಾಧಿಕಾರಿಯಾದ ನಂಜರಾಜನು (ಬಸವರಾಜನ ಮಗ) ಇವನ ಬಗ್ಗೆ ಎಚ್ಚರವಹಿಸಬೇಕೆಂದು ರಾಜನಿಗೆ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಕೂಡ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದನು.[3] ಅಂದರೆ ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೭೩೯ರಲ್ಲಿ ಸರ್ವಾಧಿಕಾರಿಯಾಗಿ ನೇಮಕವಾಗುವ ವೇಳೆಗೆ ರಾಜಕೀಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಈತನ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಯು ವ್ಯಕ್ತಪಟ್ಟಿದ್ದಿತು. ಅಣ್ಣನಾದ ದಳವಾಯಿ ದೇವರಾಜನ ಸಹಾಯದಿಂದ ಸರ್ವಾಧಿಕಾರಿಯಾಗಿ ನೇಮಕಗೊಂಡರೂ ತನ್ನ ಸ್ಥಾನವನ್ನೂ, ಅಧಿಕಾರವನ್ನೂ ಮತ್ತಷ್ಟು ಬಲಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಬಗ್ಗೆ ಈತನಿಗೆ ಒಳಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಆತಂಕವಿದ್ದಿರಬೇಕು. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತುತ ಬ್ರಹ್ಮದೇಯವನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಲಾಗಿದೆ.

೧೮ನೇ ಶತಮಾನದ ಪೂರ್ವಾರ್ಧದಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ಒಡೆಯರ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ವರ್ಗವು ವಿದ್ಯೆ ಮತ್ತು ಸದ್ವರ್ತನೆಗಳಿಂದ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಮಾನ್ಯತೆ ಪಡೆದು ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ಯೋಜನೆಗಳಿಗೂ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೂ ತನಗೆ ಬೇಕಾದ ರೂಪವನ್ನು ಕೊಡುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದಿತು. ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಪಡೆಯಬಯಸುವ

* ೨೨೫/ಎ, ೧೨ನೇ ಮುಖ್ಯರಸ್ತೆ, ಸರಸ್ವತೀಪುರಂ, ಮೈಸೂರು-೫೭೦೦೦೯

1 Hayavadana Rao C. : History of Mysore (1399-1799 A.D.), Banglore 1946, Vol. II, P. 69

2 Ibid P.P. 61-63

3 Hayavadana Rao C. : Mysore Gazetteer, B.R. Publishing Corp , Delhi 1984, Vol. II Pt. IV, P. 2466

ಯಾರೇ ಆಗಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಬುದ್ಧಿಜೀವಿಗಳನ್ನು ಒಲಿಸಿಕೊಂಡು ಅವರ ಮೂಲಕ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರು ತಮಗೆ ಸುಮುಖರಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ಅಂದಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಆಳುವ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿದ್ದಿತೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

ಆಗತಾನೇ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದ, ತತ್ರಾಪಿ ಕುಟಿಲನೆಂಬ ಆಪಾದನೆಗೆ ಗುರಿಯಾಗಿ ಕರಾಚೂರಿ ಎಂಬ ಅಡ್ಡ ಹೆಸರನ್ನೇ ಪಡೆದಿದ್ದ ನಂಜರಾಜನಿಗೆ ಈ ವರ್ಗವನ್ನು ಒಲಿಸಿಕೊಂಡು, ಅವರಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯವನಾಗುವುದರ ಮೂಲಕ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯವನಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿ-ಕೊಂಡು ಆ ಮೂಲಕ ತನ್ನ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಭದ್ರಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆ ಹುಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಅದು ಸಹಜ. ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರಧಾನಿಯಾಗಿದ್ದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಾದ ವೆಂಕಟಪತಯ್ಯನ ಅನುಮೋದನೆಯೂ ಇದ್ದಿರಬೇಕು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅನೇಕ ಜನ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಅಗ್ರಹಾರವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುವ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಅವನು ಹಾಕಿರಬೇಕು. ಕನ್ನಂಬಾಡಿಯವನೇ ಆದ ವೆಂಕಟಪತಯ್ಯನ ಪ್ರಭಾವದಿಂದಾಗಿ ಕನ್ನಂಬಾಡಿಯನ್ನೇ ಅಗ್ರಹಾರವನ್ನಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸುವ ಯೋಜನೆ ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡಿರಬೇಕು. ಈತನು ಸರ್ವಾಧಿಕಾರಿಯಾದುದು ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೭೩೯ರಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಆ ಅಗ್ರಹಾರದ ನಿರ್ಮಾಣವಾದುದು ೧೭೪೧ರ ಆಗಸ್ಟ್ ತಿಂಗಳ ೨೨ನೇ ದಿನಾಂಕ, ಶನಿವಾರ, ಗೋಕುಲಾಷ್ಟಮಿಯ ಶುಭದಿನದಂದು.[4]

ಕಳಲೆ ನಂಜರಾಜನ ಅಗ್ರಹಾರದ ವಿವರಗಳು ದೊರೆಯುವುದು ಕನ್ನಂಬಾಡಿ ಶಾಸನವೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವ ಐದು ಹಲಗೆಗಳ ತಾಮ್ರ ಶಾಸನದಿಂದ. ಅದರ ಕೊನೆಯ ಕೆಲವು ಹಲಗೆಗಳು ಕಾಣೆಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅದು ಅಪೂರ್ಣವಾಗಿದೆ. ಉಪಲಬ್ಧವಿರುವ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ೩೯೭ ಸಾಲುಗಳಿದ್ದು ಮೊದಲ ೧೪೪ ಸಾಲುಗಳು ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿವೆ. ೧೪೫ನೇ ಸಾಲು ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ಮೊದಲಾಗಿ ಅರ್ಧದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಬಳಸುತ್ತದೆ. ೧೪೬ನೇ ಸಾಲಿನಿಂದ ಕೊನೆಯವರೆಗೂ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿದೆ. ಈ ಶಾಸನದ ಸಂಸ್ಕೃತ ಭಾಗವು ಸ್ತೋತ್ರದಿಂದ ಮೊದಲಾಗಿ ಮೈಸೂರಿನ ಆಳರಸರ ಯದು ವಂಶದ ವರ್ಣನೆಯನ್ನೂ, ಅನಂತರ ಕಳಲೆಯ ದಳವಾಯಿ ವಂಶದ ವರ್ಣನೆಯನ್ನೂ ಹೊಂದಿದ್ದು, ಅನಂತರ ಕಾವೇರಿಯ ಉತ್ತರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸನ್ನ ವೇಣುಗೋಪಾಲ ಜನಾರ್ಧನರಿಂದ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ಕಣ್ವೇಶ್ವರ ಕ್ಷೇತ್ರರಾಜ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ಕನ್ನಂಬಾಡಿಯ ವರ್ಣನೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಅನಂತರ ಕನ್ನಂಬಾಡಿ ಮತ್ತು ೨೬ ಉಪಗ್ರಾಮಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ನಂಜರಾಜಸಮುದ್ರವೆಂಬ ಪ್ರತಿನಾಮವುಳ್ಳ ಅಗ್ರಹಾರವನ್ನು ೧೨೦ ಜನ ವಿಪ್ರರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ದಾಖಲೆ ಇದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ಮನೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದ್ದೇ ಅಲ್ಲದೆ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳು, ಪೂಜಾ ವಸ್ತುಗಳು, ಆಸನಾದಿಗಳೇ ಅಲ್ಲದೇ ವಸ್ತ್ರಗಳು, ಆಭರಣಗಳು ಮೊದಲಾದುವನ್ನು ಕೂಡ ತುಂಬಿಟ್ಟ ದಾಖಲೆ ಇದೆ. ಅನಂತರ ಶಾಸನದಲ್ಲಿ ದಾನಪಡೆದ ೧೨೦ ಜನ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಹೆಸರು, ತಂದೆಯ ಹೆಸರು, ವೇದದ ಗೋತ್ರ ಸೂತ್ರಗಳ ಹೆಸರುಗಳೂ ಇವೆ. ಒಟ್ಟು ೩೩ ಜನ ಋಗ್ವೇದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೂ, ೮೦ ಜನ ಯಜುರ್ವೇದದವರಿಗೂ, ೭ ಜನ ಸಾಮವೇದದವರಿಗೂ ವೃತ್ತಿಗಳನ್ನು ಕೊಡಲಾಯಿತೆಂದು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಬಹುದು.

ಈ ಬ್ರಹ್ಮದೇಯವನ್ನು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿದರೆ ಅಂದಿನ ಮೈಸೂರು ಒಡೆಯರ ರಾಜ್ಯದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಪಂಡಿತ ವರ್ಗದ ಸಂರಚನೆಯ ಅನೇಕ ಅಂಶಗಳು ಬೆಳಕಿಗೆ ಬರುತ್ತವೆ. ಈ ಶಾಸನದಲ್ಲಿ ಆಂಧ್ರದ, ತಮಿಳುನಾಡಿನ ಹಾಗೂ ಕನ್ನಡನಾಡಿನ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಹೆಸರುಗಳಿವೆ. ಉದಾ : ಪೇರಾವಧಾನಿ, ಅಹೋಬಲ, ವೇಂಗಾವಧಾನಿ ಮೊದಲಾದವು ಆಂಧ್ರದ ಹೆಸರುಗಳಂತೆ ತೋರುತ್ತವೆ. ರಂಗರಾಜ, ಪೆರುಮಾಳಯ್ಯ ಮೊದಲಾದವು ತಮಿಳುನಾಡಿನ ಹೆಸರುಗಳಂತೆ ಕಾಣುತ್ತವೆ. ಕೋನೇರಿಶಾಸ್ತ್ರೀ

4 ಎ.ಕ. (ಹೊ) ಮೈಸೂರು ೧೯೭೬, ಸಂಪುಟ. ೫, ಕೃ. ನ. ೧೦೭, ಕ್ರಿ.ಶ. ೧೭೪೧, ಈ ಲೇಖನಕ್ಕೆ ಆಧಾರವಾಗಿ ಈ ಶಾಸನವನ್ನು ಬಳಸಿದೆ.

ಮೊದಲಾದವು ಕರ್ನಾಟಕದ ಮಾಧ್ವ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಹೆಸರುಗಳಿರಬೇಕು.

ಈ ಹೆಸರುಗಳಲ್ಲಿ ಅಪ್ಪಟ ಸ್ಮಾರ್ತ ಹೆಸರುಗಳು, ಮಾಧ್ವ ಹೆಸರುಗಳು ಮತ್ತು ಶ್ರೀವೈಷ್ಣವ ಹೆಸರುಗಳೂ ಇದ್ದು ನಂಜರಾಜನು ತ್ರಿಮತಸ್ಥರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಭೇದ ವನ್ನು ತೋರಲಿಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನೂ ಮೂರೂ ಮತದವರ ಬೆಂಬಲ ಪಡೆಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದನೆಂಬುದನ್ನೂ ಸೂಚಿ ಸುತ್ತದೆ. ಅಥರ್ವವೇದದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಹೆಸರು ಒಂದಾದರೂ ಇಲ್ಲದಿರುವುದು ಈ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಅಥರ್ವ ವೇದದ ಅಧ್ಯಯನ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದ್ದಿತೆಂಬುದನ್ನು ಸೂಚಿಸಬಹುದೇ ?

ಈ ಶಾಸನದಲ್ಲಿ ಇಂದಿನ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಲಿತವಲ್ಲದ ಅನೇಕ ವ್ಯಕ್ತಿನಾಮಗಳು ಸಿಕ್ಕುತ್ತವೆ. ಉದಾ : ಮಹೀಸುರ, ಜನ್ನೇಯ, ತಿರುವಳೂರ ವೈಷ್ಣವ, ಚೌಡಿಭಟ್ಟ, ಮುದ್ದುಕೋಟಂಭಟ್ಟ, ಜವನ, ಚಿಕ್ಕಯ್ಯ, ಚನ್ನಯ್ಯ, ಅಪ್ಪಾಜಿ, ಚೆನ್ನುದೀಕ್ಷಿತ್ ಇತ್ಯಾದಿ. ಇಲ್ಲಿ ಮೀನಾಕ್ಷಿ ಶ್ರೌತಿ ಎಂಬ ಗಂಡಸಿನ ಹೆಸರು ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ವೃತ್ತಿ ಸೂಚಕ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಿನಾಮಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವ ಪದ್ಧತಿ ಇದ್ದುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಉದಾ : ದೈವಜ್ಞ ಗಂಗಾಧರ, ಸೀತಾರಾಮ ಭಿಷಕ್ ಇತ್ಯಾದಿ.

ಇಲ್ಲಿ ಹವ್ಯಾಸಗಳು ಮತ್ತು ಸ್ವಭಾವಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಹೆಸರುಗಳು ಸಿಗುತ್ತವೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಕವಿತಾರ್ಕಿಕ ಸಿಂಹ, ಮೌನಿ ನರಸಿಂಹ ಶಾಸ್ತ್ರೀ, ವೇಂಕಟಾದ್ರಿ ಕವಿ ಇತ್ಯಾದಿ. ಈ ಶಾಸದಲ್ಲಿ ವಂಶ ಪಾರಂಪರ್ಯವಾದ ಕಸುಬುಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಹೆಸರುಗಳು ಕೂಡ ದಾಖಲಾಗಿವೆ. ಉದಾ : ದೈವಜ್ಞ ಗೋಪಾಲ, ವೆಂಕಟೇಶ ಉಪಾಧ್ಯಾಯ ಇತ್ಯಾದಿ.

ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತಂದೆಯ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ನೈಪುಣ್ಯ ವನ್ನೇ ಮಗನು ಬೆಳೆಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಅವರ ಹೆಸರುಗಳಲ್ಲಿ ಪುರಾವೆ ಸಿಕ್ಕುತ್ತವೆ. ಉದಾ : ತಂದೆಯು ಶಾಸ್ತ್ರೀ ಎಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಮಗನು ದೀಕ್ಷಿತನೆಂದೋ ಶ್ರೌತಿ ಎಂದೋ ಹೆಸರಿಟ್ಟು ಕೊಂಡುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ.

ಅನೇಕ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಹೆಸರುಗಳು ಅವರಿಗೆ ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿದ್ದ ಪಾಂಡಿತ್ಯವನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುತ್ತವೆ. ನಾಗಾಶಾಸ್ತ್ರೀ ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಪರಿಣತನಾಗಿದ್ದರೆ ನಾಗಾವ-ಧಾನಿಯು ಅವಧಾನದಲ್ಲಿ ಗಟ್ಟಿಗ. ಕವಿತಾರ್ಕಿಕ ಸಿಂಹನು ಕವಿತೆಯಲ್ಲಿಯೂ ತರ್ಕದಲ್ಲಿಯೂ ಗಟ್ಟಿಗ ನಾಗಿದ್ದರೆ ಶೇಷಾವಧಾನಿಯ ಮಗ ಸುಬ್ಬಾಭಟ್ಟನು ಷಟ್‌ಶಾಸ್ತ್ರ ಪಾರಂಗತನು (ಷಟ್‌ಶಾಸ್ತ್ರ ಪಾರಂಗತೋ ಭಟ್ಟ :). ವೀರರಾಘವಯಜ್ವಾ ಯಜ್ಞ ಮಾಡಿದವ ನಾಗಿದ್ದರೆ ಸುಬ್ಬಾಜಟಾವಲ್ಲಭ ಜಟಿ ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧಹಸ್ತನು. ಪೂತಿಮಾಷ, ರೇಫಕಾಶ್ಯಪ, ಸಂಕೃತಿ ಮೊದಲಾದ ಅಪರೂಪದ ಗೋತ್ರನಾಮಗಳು ಕಾಣ ಸಿಕ್ಕುತ್ತವೆ. ಹೀಗೆ ಈ ಬ್ರಹ್ಮದೇಯದಲ್ಲಿ ದಾಖಲಾ ಗಿರುವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ವ್ಯಕ್ತಿನಾಮಗಳು ಕುತೂಹಲಕಾರಿ ಯಾಗಿವೆ.

ಈ ಪಂಡಿತರ ಹೆಸರುಗಳಲ್ಲದೆ ಶಾಸನದ ಕನ್ನಡ ಭಾಗವು ಕನ್ನಂಬಾಡಿಯ ಉಪಗ್ರಾಮಗಳ ಹೆಸರು ಗಳನ್ನೂ ಕೊಡುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಆಗಿನ ಕಾಲದ ಆರ್ಥಿಕ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಜೀವನವನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಹೆಸರು ಗಳನ್ನೂ ಹೊಂದಿದೆ. ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಾಗಲೇ ಕಾವೇರಿ ಯಿಂದ ತೋಡಿದ ಅನೇಕ ಕಾಲುವೆಗಳ ಜಾಲವೇ ಇದ್ದಿತೆಂಬುದು ಕನ್ನಂಬಾಡಿ ಕಾಲುವೆ, ಹಳೇ ಕಾಲುವೆ, ಹಂಪಾಪುರದ ಕಾಲುವೆ, ಹಂಪಾಪುರದ ಹಳೇ ಕಾಲುವೆ ಮೊದಲಾದ ಹೆಸರುಗಳು ಸೂಚಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಚಿಕ್ಕೈನ ಆಣೆ ಕೋಡಿ ನದಿಗೆ ಅಣೆಕಟ್ಟು ಕಟ್ಟಲಾಗಿದ್ದಿತೆಂಬು ದನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಪಟ್ಟಣದಮ್ಮನ ಗುಡಿ, ಜನಾರ್ಧನಸ್ವಾಮಿ ಗುಡಿ, ಮಸಣಕಮ್ಮನ ಗುಡಿ, ಬೈರೇ ದೇವರ ಗುಡಿ, ಚಿಕ್ಕವಡ್ಡರ ಗುಡಿ ಮೊದಲಾದವು ಆ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಜನಪದದ ದೇವದೇವತೆ ಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಬ್ರಹ್ಮದೇವರ ಗುಡಿ ಎಂಬ ಹೆಸರು ಆಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮನಿಗೆ ಗುಡಿಕಟ್ಟಿ ಪೂಜೆ ನಡೆಸಲಾಗುತ್ತಿದ್ದಿತೆಂಬುದನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಹೊಸ ಅಗ್ರಹಾರ ಎಂಬ ಹೆಸರು ಆ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಅಗ್ರಹಾರವೊಂದು ಜೀರ್ಣೋದ್ಧಾರವಾದುದನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತಿರಬಹುದು.

ಈ ಬ್ರಹ್ಮದೇಯವನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದಾಗ ಏಳುವ ಪ್ರಶ್ನೆಯೆಂದರೆ ಶಾಸನವನ್ನು ಅರ್ಧ ಸಂಸ್ಕೃತ

ದಲ್ಲಿಯೂ ಅರ್ಧ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿಯೂ ಏಕೆ ಬರೆಯಲಾಯಿತು ಎಂಬುದು. ಇದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿಯೇ ಇದೆ. ಪಂಡಿತರಾದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಬಗ್ಗೆ ಹಾಗೂ ರಾಜಮನೆತನ ಮತ್ತು ದಳವಾಯಿ ಮನೆತನಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವಾಗ ಅಂದಿನ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತರ ಗೌರಯುತವಾದ, ಶಿಷ್ಟ ಮತ್ತು ದೇವಭಾಷೆ ಎಂದು ಅಂದು ಗೌರವಿಸಲಾಗಿದ್ದ ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿಯೇ ವರ್ಣಿಸುವುದು ಸಹಜವೇ ಆಗಿತ್ತು. ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಪಂಡಿತರಿಗೆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ದಾನಕೊಟ್ಟರೂ ಆ ನೆಲವನ್ನು ಉಳುವವನು ಪಾಮರನಾದ ರೈತ ತಾನೇ ? ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಅವನಿಗೂ ಮತ್ತು ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಇತರ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೂ ಬೇಕಾಗುವ ಹೊಲದ ವಿಸ್ತೀರ್ಣವನ್ನೂ, ಎಲ್ಲೆಗಳನ್ನೂ ವಿವರಿಸುವಾಗ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ಆಡುಭಾಷೆಯಾದ ಕನ್ನಡವನ್ನೇ ಬಳಸಿರುವುದು ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಇದೆ.

ವೀರಶೈವ ಧರ್ಮದ ನಂಜರಾಜನು ಇಂತಹ ದೊಡ್ಡ ಅಗ್ರಹಾರವನ್ನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೇಕೆ ಕೊಟ್ಟನು ಎಂಬ ಮತ್ತೊಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಈ ಬ್ರಹ್ಮದೇಯದ ಅಧ್ಯಯನದಿಂದ ಉದ್ಭವಿಸುತ್ತದೆ. ಅನೂಚಾನ ಕ್ರಮಬದ್ಧವಾಗಿ ಜನಸಮ್ಮತಿಯಿಂದ ಅಧಿಕಾರರೂಢರಾಗಿದ್ದ ಮೈಸೂರು ಒಡೆಯರ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕಳಲೆಯ ದಳವಾಯಿಗಳು ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸಿದ್ದು ಸಮಾಜದ ಗಣ್ಯವರ್ಗದವರ ಅಸಮಾಧಾನಕ್ಕೆ ಎಡೆಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿರಬೇಕು. ಅಂತಹ ವರ್ಗಗಳಲ್ಲಿ ಸಮಾಜದಿಂದ ಅಂದು ಹೆಚ್ಚು ಗೌರವಾದರಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ವರ್ಗವೆಂದರೆ ವಿದ್ಯಾವಂತರಾದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣವರ್ಗ. ಈ ವರ್ಗವು ಆಡಳಿತದ ವಿವಿಧ ಶಾಖೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ತನ್ನ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಿತು. ಇಂತಹ ವರ್ಗದ ನಿಷ್ಠೆ ಸಂಪಾದನೆ ಆಗತಾನೇ ಅಧಿಕಾರ ವಹಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಮತ್ತು ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷಿಯಾಗಿದ್ದ ಕಳಲೆ ನಂಜರಾಜಯ್ಯನಿಗೆ ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಕಂಡಿರಬೇಕು. ಆದುದರಿಂದಲೇ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಶಸ್ತವಾದ ಮತ್ತು ಕೃಷಿಯ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳಿಂದ ಅನ್ವಿತವಾಗಿದ್ದ ಇಪ್ಪತ್ತಾರುವರೆ ಗ್ರಾಮಗಳ ಬಹುದೊಡ್ಡ ಬ್ರಹ್ಮದೇಯವನ್ನು ನೀಡಿದನೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ವೀರಶೈವನಾಗಿಯೂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ದಾನಕೊಟ್ಟದು ಅವನ ಧಾರ್ಮಿಕ ಸಹಿಷ್ಣುತೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತದೆ. ಇದು ಕಳಲೆ ಮನೆತನದ ರಕ್ತದಲ್ಲಿಯೇ ಬಂದ ಗುಣ. ಮೂರನೆಯದಾಗಿ ನಂಜರಾಜನು ಸ್ವಂತಃ ಪಂಡಿತ, ಕವಿ, ಮತ್ತು ವಿದ್ವಾಂಸ. "ವಿದ್ವಾನೇವ ವಿಜಾನಾತಿ ವಿದ್ವಜ್ಜನ ಪರಿಶ್ರಮಂ" ಎಂಬಂತೆ ಅಂದಿನ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಪಾಂಡಿತ್ಯವು ಆತನನ್ನಾಕರ್ಷಿಸಿದ್ದಿರಬೇಕು. ಪ್ರಾಯಶಃ ಅವರ ಸಂಪರ್ಕದಿಂದ ಆತನ ಪಾಂಡಿತ್ಯ ಕೂಡ ಹೆಚ್ಚಿರಬೇಕು. ಕೊನೆಯದಾಗಿ, ಶಾಸನದಲ್ಲಿಯೇ ಹೇಳಿರುವಂತೆ ಆತ "ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ವಾತ್ಸಲ್ಯವುಳ್ಳವ"ನಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ("ಧರ್ಮೈಕವತ್ಸಲಃ") ಆಗಿನ ಧಾರ್ಮಿಕ ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ವೀರಶೈವ ದಳವಾಯಿಯಾದ ಆಡಳಿತಗಾರ ನಂಜರಾಜನು ಯಾವ ಸಂಕೋಚವೂ, ಅಡತಡೆಯೂ ಇಲ್ಲದೆ ಈ ಬ್ರಹ್ಮದೇಯವನ್ನು ನೀಡಿದನು.